

Förvaltningsplan utan mål

Målet för svensk vargförvaltning måste vara att vargstammen ska uppnå gynnsam bevarandestatus – något som inte definierats i planen. Nu ska detta snabbutredas en gång till – efter att rovdjursutredaren Liljelunds oberoende forskarpanel redan framlagt ett vetenskapligt grundat förslag.

EU-kommissionen har efterlyst en förvaltningsplan för den svenska vargstammen ända sedan Sverige fick bakläxa för vargpolitiken och kommissionen inledde ett formellt överträdelseärende. Fram till förra sommaren avfärdade den svenska regeringen kommissionens krav men sedan blev det plötsligt bråttom. Först beordrade man fram en förvaltningsplan redan till september 2011, sedan besinnade man sig och utsträckte tiden till den 1 juni i år.

Planen tog form under våren och en muntlig remissrunda har genomförts. Eftersom målet för vargförvaltningen måste vara att vargstammen ska uppnå gynnsam bevarandestatus, uppmärksammade så gott som alla remissinstanser den anmärkningsvärda omständigheten att det fortfarande inte finns något beslut om vad gynnsam bevarandestatus för varg innebär. Det saknas alltså ett mål för planen.

Andra exempel på viktiga pusselbitar som saknas är hur problemet med den genetiska isoleringen ska lösas. Eller hur man ska kunna bedriva licensjakt på varg i avsaknad av både mål och måluppfyllelse för såväl den genetiska isoleringen som för gynnsam bevarandestatus? Någon förankring av den ofullständiga planen i samhället har det inte varit tal om att hinna med.

Regeringens initialt så ljumma inställning till förvaltningsplanen har förbytts i sin raka motsats och planen skulle nu fram till varje pris vare sig det finns relevanta underlag att fylla den med eller inte.

DEN POLITISKA LOGIKEN bakom brådskan torde vara att regeringen hoppas att EU-kommissionen ska lägga ner överträdelseärendet när Sverige visar upp förvaltningsplanen och att det därefter är fritt fram för licensjakt på varg igen. Vid flera tillfällen har miljöminister Lena Ek förklarat att Sveriges självbestämmande i rovdjursfrågan hänger ihop med att vi kan få fram förvaltningsplaner för rovdjuren. Särskilt brådskan är det för vargen, eftersom den är föremål för konflikten med EU.

I slutet av maj insåg regeringen problemet med att det saknas ett mål för vargstammen att stoppa in i förvaltningsplanen och gav Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram en siffra. Och fort ska det gå, som vanligt. Den 2 juli ska ett nytt underlag för "någon slags målnivå" för vargstammen vara klart.

Regeringen uppdrar till Naturvårdsverket att

göra en så kallad kvantitativ sårbarhetsanalys för att få fram "minsta livskraftiga population". Den metoden har slående likheter med den ambitionsnivå som Svenska Jägareförbundet förespråkar i deras strävan att få ned vargstammens gynnsamma bevarandestatus till ett minimum som långt ifrån säkrar vargens långsiktiga överlevnad i landet. Metoden skiljer sig väsentligt från den vetenskapligt relevanta modell som rovdjursutredaren Lars Erik Liljelunds internationella expertpanel förespråkar. Den utgår från vargstammens behov av en tillräckligt stor genpool för att kunna anpassa sig till förändringar i omgivningen.

Även rovdjursutredningens siffra, 450 vargar, var långt under det antal som behövs för en praktiskt taget isolerad vargstam, eftersom inte ens Liljelund tillämpade den metod hans egen expertpanel föreslagit.

ATT LENA EK på det här viset hastigt ska ha fram en ny siffra för vargstammen på en månad – efter det att Liljelunds delbetänkande om gynnsam bevarandestatus legat i träda under närmare ett års tid – bådär inte gott. Om även regeringen väljer att förbise utlåtandet från rovdjursutredningens internationella expertpanel om gynnsam bevarandestatus för vargstammen är det illa.

Är tanken att fortsätta utreda detta tills man får de resultat man vill ha genom att tillsätta en ny forskargrupp att utreda vad rovdjursutredningens forskargrupp redan utrett och levererat svar på?

Lena Eks agerande inger oro för att hon inte kan hantera den brännheta vargfrågan bättre än sin företrädare Andreas Carlgren som lanserade allehanda snabba uppdrag för att hitta genvägar till jakt och en minimal vargstam.

I väntan på svar på den frågan får vi som hittills förlita oss på EU-kommissionens vilja att försvara art- och habitatdirektivet. Roddjursföreningen kommer att göra allt som står i vår makt för att en ihålig förvaltningsplan och en ofullständig beräkning av gynnsam bevarandestatus inte ska utgöra grunden för den svenska vargstammens framtid.

ANN DAHLERUS
GENERALSEKRETERARE

Foto: Lina Ricklund

Våra Roddjur

ges ut av Svenska Roddjursföreningen till medlemmar och prenumeranter och kommer ut fyra gånger/år

Adress

Svenska Roddjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
info@rovdjur.se

Telefon

08-441 41 17

Hemsida

www.rovdjur.se

Medlemsavgift

275 kr, familjemedlem 30 kr,
betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

För medlemmar boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Prenumeration

275 kr, betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Tatjana Kontio
Svenska Roddjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionsråd

Anders Bjärvall
Hans Ring
Jan Bergstam
Manus Hagman
Mattias Tronje
Mattias Öyen
Ylva Lindberg

Medverkan med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Roddjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle. Välkommen med text- och bildbidrag!

Manusstopp

Våra Roddjur nr 3/2012
1 augusti 2012

Upplaga

6 000 ex

Omslagsfoto

Mattias Öyen.
Lappuggla strax söder om Sandviken i mars 2012. Läs om mötet med ugglan på sid 33.